

BALLARINOS SITGES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ: SITGES: trimestre, 1'50 pessetes;
 ESPANYA: any, 8 ptes.; AMERICA: id., 2'75 pesos (or)

ANUNCIS. ESQUELES, REMESOS I RECLAMS
 segons tarifa establerta i a preu convencional.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: PARELLADAS, N.º 24.
Telefon n.º 337

Els treballs es publiquen baix la exclusiva responsabilitat
 dels respectius autors. No s'etornen els originals.

Les malifetes del Cacic

Copiem del B. O. de la Província, del 8 del corrent:

«Junta provincial del Censo de la población. — Circular. — Los Sres. Alcaldes-Presidentes de las Juntas municipales del Censo de población de los términos de menos de 8.000 habitantes que no hayan enviado todavía los respectivos documentos censales (cédulas originales de inscripción, cuaderno auxiliar y resúmenes, padrón, memoria y cuenta de gastos), se servirán hacerlo sin más demora, comisionando a un individuo de las respectivas Juntas o dependiente del Municipio que, debidamente acondicionados y encarpados, para evitar todo deterioro o extravío, se persone a hacer entrega de dichos documentos en el local de la Secretaría de esta provincial, de las ocho a las trece horas de todos los días laborables, en la inteligencia de que, de no verificarlo, incurrirán en grave responsabilidad, que deberá serles inexorablemente exigida.—Barcelona, 5 Febrero 1921.—El Gobernador-Presidente Severiano Martínez Anido.»

Han llegit això? Doncs aquí a Sitges no s'ha fet res de lo que's demana. Solsament el 31 de Desembre últim es passaren algunes cèdules d'inscripció (la major part dels vehins, sobre tot els de les afores, encara no les han rebudes), i malgrat que el dia 5 del corrent el Cens ja tenia d'estar tot llest i enviat al Governador

Civil, encara es pod dir que s'té de començar. I l'Alcalde, burlant-se de la Llei i del Governador, que reiteradament ha recordat son compliment, no ha fet el Cens i sobre tot el Padró de vehins, que té d'ésser una còpia del mateix i que ha de servir de base per la rectificació de les llistes electorals, realitzant una altra de ses innombrables *ingeniositats*, que en un altre país ja s'hagueren castigat ràpidament per dignitat ciutadana, perquè no deixa de ser un vulgar timo com qualsevol altre. El Cacic a lo que va és que no hi hagi un Cens veritat, i escamotejar de aquesta manera el dret de sufragi a una pila de vehins.

Creiem que la Junta Provincial del Cens bé deu tenir coneixement de la burla que s'ha comès a Sitges en aquest afer. A tot arreu s'ha confeccionat el Cens amb gran publicitat, amb nombrós personal i amb tota llealtat. Solsament en aquesta vila, malgrat la importància de la població, per *cuqueria* i per economies ridícoles de no llogar personal temporer, com s'ha fet altres vegades (ara estalvien la xacolata del lloro), se ha deixat incomplert tan important servei. Manant En Julià ja pensàvem que tot resultaria un desgavell.

Veurem lo que resoldrà la Provincial sobre el cas de Sitges i duptem que puguin prevaldre una vegada més les excuses de mal pagador que sempre dona l'Alcalde. Tantes ilegalitats ja comen-

cen a fer fàstic, i no creiem, ara que hi ha un Governador dignísim, es puguin permetre semblants *habilitats* per part dels cacies. La Justícia bé deu ésser igual per a tothom.

Ullades

LA SITUACIÓ MONDIAL.—Mentres esperem la Conferència de Londres, revistem l'acolliment que el resultat del Consell Inter-aliat de París ha tingut arreu. No cal dir que favorable a França i a Bèlgica, amb simpatia a Anglaterra i Itàlia i amb indignació a Alemanya. La premsa francesa, enfront del discurs de Von Simons insinuant que no es devia discutir demunt les consabudes bases, demanava l'aplicació immediata de les sancions previstes, és a dir: l'amparament de les Aduanes.

Els grecs han acceptat de participar en la Conferència, en tant que Kemal Pacha manifesta una intranzigència perillosa per la pacificació dels Balkans, però les divergències esdevingudes entre els bolxevistes i ell fan creure que es mostrarà més tractable.

A Sèrvia, varies revoltes polítiques bastant greus divideixen el país i fan témer per la seva unitat.

D'ECONOMIA POLÍTICA.—Degut a l'atur absolut o parcial en diverses indústries, els stocks de carbó s'agombolen prop de les mines. Al Sud de Gales (Angle-

terra) es registra, però, una lleugera represa d'activitat.

Als Estats Units, els tallers «Ford» han recomençat a reconstruir 1.500 autos per dia, en lloc de 4.000 que feien avans.

A Egipte, la situació esdevé cada vegada més seriosa, a causa de la baixa persistent del cotó, així com a Cuba on les Moratòries massa aviat aixecades han produït la suspensió de pagaments de les dugués més importants cases de banca del país.

En quant a Rússia,—de donar fe a les estadístiques que poden arribar a Europa,—la producció se es reduïda en proporcions considerables. Per altra banda, els agricultors ucranians produeixen únicament per a llur pròpia consumació, refusant d'entregar llurs collites a les requisicions bolxevistes.

França veu enredar-se els seus afers i la situació de les finances es molt delicada.

LA BORSA.—Les accions del «Banc de Barcelona» copsaren els 18'enters i han recaigut a 16. Confiam encara. Cal registrar una apreciable alça en els Nords, Alacants i Andalusos, que fan respectivament: 55'70, 56'95 i 40'90.

El franc es vé cotitzant al volt de 52'50 a Barcelona i millorat a Madrid. Lliures 27'75, Lires 26'25, Dòlars 7'07 i els Marcs ballen *la Bolangera* entre 11'50 i 12'50 esperant la paraula definitiva de Lloyd George i Von Simons.

RODAULES

No el maten al pobre Gall!

Mireu que és un desfici! Cada any, quan arriba el Carnaval, una col·lecció de pacífics vehins pertanyents al Cassinet de baix, s'enfustismen i els hi vé una mena de frissança, una exaltació de tots els mals instints imaginaris que, cavallers, hi ha que anar-hi amb compte. És un cas típic, que tothom ja espera; un engegament i un odi reviscolat sempre, i ells que durant tota l'anyada són mansos com un anyell, que no més es preocupen de la ballaruga i de fer d'escolans del Cacic, al venir les Carnestoltes, en lloc de cel·lebrar-les amb alegria sanitosa, se'ns tornen en uns esfereïdors butxins, una mena de ciutadans Nerons que, brandant sinistrament la gavineta homicida, no més parlen de degollar, de plumar i de rostir, de sang i extermini per tot arreu.

¿I tot perquè, sant cristià? Per una pobre bestiola, pel pacient Gall del Prado, d'aquell popular Gall que durant més de 50 anys ha desafiat impertèrrit tota mena de llamps, trons i pedregades, cantant diàriament amb els seus *qui-qui-ri-quis* esplèndits himnes a l'Art, a la Pàtria i a la Llibertat: Del Gall que s'en riu sorollosament de les patums de tota mena i dels cacics de mala llei i que cada dia apareix més vistosament colorat en son plomall, amb el cap més dret i la cresta més encesa.

I an aquest Gall tan intimament sitgetà, tan lligat amb la història contemporània de la vila i que tants gloriosos epissodis ha presidit, és al que volen degollar, barroerament, amb odi tan selvatge que no els deixa sossegar!

¿Però, què els ha fet el pobre Gall, que sort que ja està acostumat a semblants *degollines*, per no morir-se de tants sustos? ¿Què els ha fet per tanta tremolina i tant fer el benèit?

Mes el Gall, tot idealitat i ben enlaire, veu passar amb dolça ironia aquella colla de baladriers incivils, que a tall d'indis i en plè carrer esvaloten i creuen amb bàrbara fruïció que ja l'han mort i fins preparen la cassola per rostir-lo.

Però, *vanitas vanitatis*. I el Gall, que és tot un filòsof, deixa passar la colla de butxins, i encara no han trencat el carrer que, amb un estrident *qui-qui-ri-qui*, els fa caure del burro i els aigualeix la satisfacció del suposat degollament

i l'arroçada consegüent, fent-los tornar plens de despit a llur Cassinet, i allà tornaran altra vegada a esmoliar amb més desfici les eines per tornar-hi amb més braó, jurant i perjurant que al vinent Carnaval el Gall no se'n escaparà.

Ai, Senyor, i quants en va deixar el rei Herodes!

CALAU

Pabelló per a Tuberculosos

Encara que amb molta calma, continua l'amic Benaprès rebent donatius de persones bondadoses, destinats a tan humanitari fi i que degut a l'excés d'original no donem avui la llista.

Entre les felicitacions que ha rebut en prò de la seva iniciativa cal comptar-s'hi la del «Gremi de obres i construccions» d'aquesta vila, el qual hi aporta la seva decidida cooperació, quina, a més de representar un donatiu de moltes mils pessetes, porta a la resolució un problema difícilíssim que podia presentar-se, com el de donar les obres a fer de modo que no semblés preferència per l'un o per l'altre, mentres que ara tots els constructors hi cooperaran per rigorós torn.

Amb molt gust publiquem la carta que aquells han dirigit al Sr. Benaprès, esperant que els que encara no hi han aportat son òbol en pendran bona nota i també hi prestaran llur concurs personal o metàlicament.

GREMI
-DE-
PATRONS PALETES
-DE-
SITGES

Sr. D. Joan R. Benaprès.

Molt Sr. meu i amic: Com a Secretari del «Gremi d'obres i construccions» de la vila me és grat comunicar-li que en Junta General tinguda per aquest Gremi en son estatge social s'acordà participar a V., com iniciador de l'obra de construir un Sanatori per a tuberculosos en aquesta població, que la dita entitat, volguent contribuir a tan humanitària tasca, s'ofereix per la construcció i direcció de dit edifici sens gratificació de cap classe, posant tot lo necessari per l'execució de l'obra a la seva disposició, desinteressadament.

Lo que poso en son coneixement perquè en prengui V. nota i aprofito aquesta oportunitat per en nom meu i en el del Gremi

felicitar a V. per l'acertada idea de iniciar la seva fundació.

Com sempre, queda de V. atent i s. s. aquest seu amic

JOSEP SUNÉ

Sitges, 31 Desembre 1920.

Pressagi

A LA MEVA VOLGUDA COSINETA NA C.S.G.

Ets en el dolç esclatar
de la gàia juvenesa,
en que 'l cel és sempre clar
i tot té un bany de bellesa.

Ets com segadò en el juny
collint espigues daurades
mentre s'acluquen al lluny
les estrelles arborades.

Ets com pastoret gelós
dels anyells que l'herba es peixen;
ets un àngel amorós
que pateix pels que pateixen.

Serves en el pit encès
de patriota i ciutadana,
un dalè pel sant Progrès,
una fè ben catalana.

Com a filla ets un mirall;
deixes bell rastre d'exemple:
has aixecat al Treball
un altar en el teu Temple.

Es veu en tu la llevor
d'una mare i d'una esposa
esbadellant-se en l'amor
de la terra més fructuosa.

¡Deu te dongui en l'avenir
la salut, la venturança,
privilegi de l'Empir
esplèndit que se t'atança!

A. D. G.

Málaga, 15 Novembre de 1920, a bordo del «Barcelona»

Ressenya del Carnestoltes

(Acabament)

Dimars

PRADO SUBURENSE

Gran era la espectació que regnava per a presenciar la Comparsa de la tarda organitzada per aquesta entitat.

De les quatre per amunt el públic va començar a recorre carrers en busca de lloc apropiat per a presenciar millor el pas de la vistosa comitiva; a l'extrem de que pel Cap de la Vila apenas podia transitar-hi.

A dos quarts de cinc surti del local la lluidíssima comparsa, quin pas era saludat per tothom amb evidents mostres d'admiració i simpatia.

Obria la marxa el penó de la casa portat per un cavaller montat i seguit de vuit parelles de gent menuda, i seguien a continuació les 38 parelles formades per la joventut de la casa: ells, galants i fornits minyons; elles, hermoses donzelles, plenes

de beutat i gràcia; i detallades en la forma que a seguit s'expressa:

Ademés de la quasi totalitat d'elegants trajos que concorregueren al Ball de Societat, 8 parelles de gentils i vaporoses damiseles de mitjans del segle XVIII, executades amb molta gràcia i garbo, acompanyades de elegants i rics pierrots; quatre parelles més de angelicals i suggestives Colombines, amb blanc i negre, i amb el seu Pierrot del mateix color, i dues parelles més amb trajos de sabor oriental; formant tot plegat un conjunt molt atractiu, per lo vistós i lluidíssim.

Tancaven el seguici un auto, amb ocupants indefinits; una carretel·la, amb dues parelles de pierrots i pierretines elegantment vestides, i un camió des del qual se obsequiava als curiosos i a les amistats amb confits i caramells a dojo.

Emprò, la nota sobressortint fou quan, de retorn, al ésser al Cap de la Vila, mentres els de la Comparsa ballaven en plena plaça un foxtrot; entre cinc tapats que's troaven a dalt d'un balcó i els ocupants dels autos s'entaulà una vera batalla de lleminedures que durà aprop mitja hora, fent un derrotxe fenomenal, sense que cap dels combatents defallís en la lluita. I era bonic veure aquella munió de gent que contemplava embadalida el desenrotlló de la carnavalesca batalla.

Al retornar al seu local social, la Comparsa fou aplaudidíssima; convenint tothom en que significava una tremenda derrota moral pels del Cassinet de Baix, que amb tal motiu estaven desconsoladíssims.

Tot seguit començà el Ball de les Dues hores, amb la sala tan atapeïda de gent, que's feya boi impossible dançar-hi.

A dos quarts d'onze de la nit surt del local social una bullanguera Comparsa formada per 129 parelles primorosament ataviades que escampen arreu l'alegria i, com a la tarde, deixa al públic sumament satisfet.

De retorn al local, comença el grandios Ball públic, trovantse també la sala materialment abarrotada de públic. I, com en el dia anterior, s'entaula una formidable batalla de boles de neu i confetti, que fa trontollar l'univers; i un cop cançats els combatents de etgegarse-ls els uns contra els altres, allavors se les emprenen contra el mestre Torrents i la seva banda de música, composta de 22 professors; emprò aquets, enginyosos, per a esquivar la pluja de projectils que se'ls hi dirigeixen, tenen l'acudit de baixar el teló de l'escenari i quedar-se a dintre; i vinga pet de Marsellesa, i de Marxa-reyal, i de Himne de Riego, i de «llamada y tropa», i de dances populars, i de etc., etc., etc., tot lo qual els val una ovació aixordadora.

La gresca i dança continúa animadíssima fins a dos quarts de sis del matí,

hora en que, llest l'últim ball,
posat al cim de la glòria
canta l'invencible Gall
lo esclatant de sa victòria.

RETIRO

Mentres la comparsa pradista dançava un schotisc a la Plaça del Marqués Mont-roig, surt del local la que, segons sos programes, era una incògnita, puix veient que lo de la *rua* no els donava resultat, posaren el pompós títol de «Renaixement... ¿Què?», quina contestació és, segons hem pogut recullir del públic, «Rès, una pastarada». Obrien la mateixa unes quantes parelles de gent menuda seguien després 33 parelles de diguem jovent lluint tot aquell hé de Deu de robat, què, segons deia el fals i usurpador Arlequin, eren formoses dames, etc., i que la claror de dia els susdits vestuaris s'havien esfumat, resultant una cosa verament pobra i trista; tancant la comitiva de

cotxes, quins ocupants tiraven barreja, però que ni la quitxalla tan sols volia arreplegar i la trepitjava furiosa cridant: «Es de farina, és de farina». Son pas ha esdevingut una cosa sense interès ni importància, puig pocs són els que l'han vista i únicament era notada pel rastre que deixava d'aquella disminuïda barreja, que, cosa curiosa, ni els petits volien arreplegar i fins, cas verídric, uns gossos la llepaven i la han deixada estar per dolenta.

Devant la derrota moral i material, han retornat a son casal, malhumorats pel paper que han representat, i si d'això en diuen «Renaixement», com hi ha món la Humanitat està ben posada! Millor hi aniria *Desgastament, Adormiment o Retirament*. Després comencen el «Ball de les dugues hores».

A la nit, com sempre tenen per costum per a fer la *tupinada*, esperen que surti al carrer la comparsa del Prado, i amb gran *tour de force* treuen al carrer la seva comparsa, més llarga que un dia sense pa i anomenada *de la plomada* i, aguantint-se, senyors, la componen 193 parelles, *lisa y llanamente*, encara que, segons ells, pels uns són 203 i pels altres 224, qüestió d'òptica. Però quines *parecas*! Si dolentes eren les d'anys anteriors, pitjor han estat les d'aquest, doncs es pod assegurar, sense exageracions, que les 93 entre menuts i parelles d'homes ja els sumaven, i dels vestits, ai, tapem, val més no parlar-ne.

Encara no han renascut de l'impressió i derrota de la tarda, amb tot i haver guanyat; passen motxos cap al local i celebren son ball públic, que s'ha acabat prop les cinc del matí.

Faltariem a l'obligació no dient als llegidors que, segons rumors, entre les *parecas* s'hi compta l'*héroe* del repès abillat amb un trajo de pallaso que no cal dir li esqueya admirablement.

També s'hi diu que en el ball el «maquis-tradu» va divertir-se de debò, «bailando de lo lindo com varias mascaritas y haciendo infinidad de cabriolas... e intentando hacerse pasar por Arlequín...». ¡Guau! En fi: «nada entre dos platos!...»

Dimecres de Cendra

A la tarda, entre els concurrents al Café del Prado es fan animats comentaris sobre l'indiscutible èxit de la casa i l'aplastant derrota moral dels qui desitjosos de plomar el gall immortal han tingut de conformar-se a quedar ells com el del Morón... i encare gràcies.

Cap a la vetlla se celebra una selecta xatonada, de més de 60 «començals», en el transcurs de la qual pod dir-se que hi regna la gatzara contínua.

Al Retiro, mentrestant, amb el pretext de l'«enterro» de tal o qual personatge, hi tenen lloc escenes deplorables que, com de costum, considerem millor abstrindre'ns de relatar... Quan menys per are.

RESUM

Per tot lo anteriorment ressenyat, es comprendrà la importància que també enguany el Carnaval ha tingut per la nostra vila, a la qual en tals diades hi han acudit moltes famílies de compatricis residents a fora, com també no poques de les poblacions dels voltants; no havent-se registrat altre incident que l'que hagué de deplorar-se el dimars a la tarde, consistent en que el públic, en la seva agombolació per a arreplegar llemenedures de les que escampaven els del camió que figurava en la comparsa del Prado, al final del carrer de Sant Pere atropellà a un pobre noyet, que va resultar amb un braç magullat per les trepitjades.

Sessions de l'Ajuntament

ORDINARIA DEL DIA 9

La presideix En Julià, assistint-hi els Srs. Mitjans i Serra, els quals aproven l'acta de l'anterior.

Es queda enterat del nomenament de President honorari del «Patronat de la Escola de l'Art de la Forja» a favor de l'Alcalde.

Llegit un ofici de l'Enginyer-Director dels treballs tècnics de la Mancomunitat proposant organitzar un curs pràctic de ensenyaments agrícoles, a quin fi l'Ajuntament tindria de facilitar local, llum i tercera part de gastos personals, es delega a l'Alcalde perquè s'hi entrevisti.

S'aprova la recaudació de Consums del mes de Gener, que puja a 3.930'42 pessetes.

Es concedeix permís d'obres a donya Dolors Vidal de Utrillo per a edificar la casa n.º 1 del carrer Sant Pau; i passa a la respectiva Comissió el demanat per D. Josep Robert Soler, per no acompanyar els plànols, i s'aixeca la sessió.

ORDINARIA DEL 16

La presideix l'Alcalde, assistint-hi els dos Tinents i els Srs. Planas Puig, Bosc, Serra, Planas Robert Padrol i Martí.

Aprovada l'acta de l'anterior, s'autoritza a l'Alcalde per a les negociacions amb el Qüefe de Carrabiners referents a connectar la claveguera de desaigües del Quartel amb la general de la vila, buscant les millors ventatges pel Municipi.

Es queda enterat de que el nen Josep Gual Serra ha ingressat al «Assil Durán» de Barcelona, a compte d'aquell Ajuntament. S'acorda enviar-li un vot de gràcies.

Es llegeix una comunicació governativa desestimant el recurs d'En Font contra la suspensió del càrreg per 30 dies que li feu l'Alcalde. Es queda enterat.

Es concedeix permís d'obres a D.ª Mercedes Amell Gasset per a fer modificacions a la casa n.º 64 del carrer de Sant Francisco; amb motiu d'això s'entaula sobre les aceres un viu diàleg entre En Planas Robert i En Julià.

També es dona permís d'obres a don Josep Farrán Llopart per a fer-les a la casa n.º 25 del carrer de Sant Pau.

En Martí Escala pregunta si al senyor Padrol, com a interventor de la Caixa municipal, se l'ha cridat cap vegada al verificar els pagos...

L'Alcalde contesta que degut a la legislació vinent dit càrreg ja ha caducat i desaparegut i ara és honorífic.

En Martí Escala s'extranya que essent això des del primer d'Abril no s'hagi notificat a En Padrol i demana constin en acta les paraules de l'Alcalde.

En Durán diu que s'acosta l'hora de fer els nous pressupostos, en la confecció dels quals desitjaria hi cooperessin totes les minories, es pugin els sous dels empleats, en fi, es fassin uns pressupostos a la moderna.

En Mitjans diu que ja ha demanat al seu cosí per reunir-se la Comissió de Hisenda.

En Planas Robert s'extranya de que es parli dels nous pressupostos, quan els vells encara s'han d'enviar a l'aprovació i els que apel·laren amb recursos ignoren si tenien raó o no d'anar-hi en contra, i així els nous tindran els mateixos defectes dels vells.

En Julià diu que això no hi té res que veure i que en els pressupostos sempre hi caben recursos.

En Planas Robert replica que no l'ha convençut i diu que's ven el poc interès o deixadesa de l'Alcaldia en complir la Llei.

En Julià contesta que sobre de l'Alcalde hi pesa molta feina en aquets moments, en que hi ha molts assumptes que reclamen sa atenció.

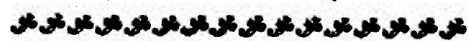
En Martí Escala pregunta si dintre el cúmul de feina de l'Alcalde podria portar els comptes de la Festa Major última, doncs ja també podran estudiar-se per l'any vinent.

En Julià promet fer-ho i li diu que tingui el *consol* de que tot està pagat.

En Durán es queixa de que al final del carrer de Sant Bertomeu roben les bombilles elèctriques. L'Alcalde promet ocupar-se'n.

En Planas Robert diu que té la comanda d'oferir, en nom d'una societat, 500 o 1.000 pessetes per a empedrar el Cap de la Vila, si són agradables al Municipi les condicions que imposa.

En Julià diu que s'està esperant que s'obri la fàbrica d'adoquins i accepta l'oferiment, donant mercès en nom del Consistori, i s'aixeca la sessió.

Noves varies

El dia 5 d'aquest mes contraguèren matrimoni, en la Iglésia de la Mercè de

Barcelona, els volguts amics En Rafel Llopis Torralbas i la formosa damisella Na Laura Oliva G. barró.

Beneï la sagrada unió el cosí de la núvia, beneficiat d'aquella Parròquia, D. Aleix Gabarró, i foren apadrinats: per la part d'ell per D. Joan Amell i D. Paulí Fontes i per la d'ella D. Artur García i D. Salvador Torres.

Després de la missa consegüent es serví als desposats i convidats un suculent àpat en el «Magèstic H tel».

Rebin els contraents i llurs distingides famílies nostra més coral enhorabona.

*

Demà, a la tarda, en el Prado Suburense entre les dugues sessions de cine es representarà la sarquela «Las tentaciones de San Antonio».

A la nit, en el mateix teatre, tindrà lloc una gran funció t'atral, posant-se en escena, per la secció «L'Empelt» secundada notablement per les típies Felicitas Mas i Rosa Pereña, la característica Maria Vila, el baríto Domènec Massanet i el Quintet Mozart, les sarqueles «El contrabando», «Los guapos» i «La Reina mora».

Hotel SITGES

Telefon 374

Lluís Carbonell Soler

amo d'aquest establiment, que compta ja amb molts anys de crèdit, se complau en assabentar als seus clients i al públic en general, que degut als innumbrables encàrregos que tots els dies ve rebent, de plats escollits, servits a domicili, ha contractat a un dels millors cuiners amb que compta la «Sociedad Hotelera de Barcelona» i prega a quants valguin honorarlo amb comandes se serveixin avisar el dia abans per l'exacte compliment de les mateixes, de gust espanyol o be extranger.

Per a millor interès i guia del meus respectables favoreixedors, expresso a continuació ls primers plats del cobert corresponent a cada dia de la setmana amb omissió d'altres guissats a l'esitg del client i que seràn fidelment inter retats además de l'exactitud en l'hora senyalada:

Dilluns: *Macarrons a la italiana*.

Dimars: *Arroç amb peix*.

Dimecres: *Tallarines*.

Dijous: *Canalons «Rossini»*.

Divendres: *Ous «Opera»*.

Dissabte: *Arroç milanès*.

Diumenge:

Arroç amb peix i canalons Parmassana.

Don Josep Escapa i Soler

que morí a Santiago de Cuba el dia 27 de Septiembre de l'any 1919

(E. P. D.)

Els seus afligits pares, germans i germana, germà i germanes polítiques, tia, cosins, nevots i demás parents (presents i ausents), al participar a ses bones amistats tan dolorosa com irreparable pèrdua, els supliquen el tinguin present en llurs oracions i se serveixin assistir a alguna de les misses que en sufragi de la seva ànima es celebraran el proper dijous, dia 24, a les nou, nou i mitja i deu del matí, en aquesta Iglésia parroquial,

per quin favor els quedaran molt agraïts.

Dr. M. Farrán**Cirurgià-Dentista nort-americà****Parelladas, 30 - Sitges****Gran Colchoneria Mecánica** — a fuerza motriz y — **Juan Segales**
con maquinaria moderna**VILLANUEVA Y GELTRÚ : Casa fundada en 1859**

Precio de los COLCHONES que cotizamos actualmente, puestos a DOMICILIO

De ALGODÓN cama de Matrimonio 50 y 59 pesetas

Id. id. de 6 palmos 40 y 48 »

Id. id. de 5 palmos 33 y 39 »

Todos con telas de las más superiores, garantidas y de color sólido. — Los Colchones de LANA y de CRIN, a precios muy afinados. Consúltense precios.

Gran Magatzem de MOSAICS i RAJOLES de totes menes

ARREMBADORS de Rajoles de Colors de totes classes — Representant exclusiu de les RAJOLES BELGUES marca H de la casa Guilliot de Bruxelles

JOAQUIM IMBURO

Sant Bartomeu, 42

SITGES

Telefons 338 i 393

Camiseria y Corbateria

32, BOQUERIA, 32

BARCELONA**GRAN ASSORTIT**

en

Camisas, corbates, mocadors
y tots els articles pertanyents al ramLa Camiseria que ven més barata
Especialitat en camisas a mida**Esqueles
i Anuncis**

se admeten

fins el dissabte
de bon matí**Phosphorrenal ROBERT**

RECONSTITUYENTE granulado - elixir - inyectable

PREPARADO POR JOSE ROBERT Y SOLER

INGENIERO QUIMICO Y FARMACEUTICO

Calle Lauria, 74 - **FARMACIA** - BARCELONA**Brasserie de TERRAMAR**

OBERTA TOTS ELS DIES

Tots els diumenges i festes de l'istiu, además dels refrescs
habituals es serveixen**ICE-CREAM i JAI-ALAI i NERTAR-SODA****Servei de RESTAURANT per encàrreg**

Teléfons núms. 341 i 389 de SITGES

M. LOPEZ DURAN

Plaza Santa Ana, 21 - BARCELONA - Durán y Bas,

Casa especial en ajuares para caballeros